

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΛ Δ' ΗΧΟΣ
Στιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά
Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὡ πῶς διάγω ἀμέριμνος, τὸν τῆς ζωῆς μου καιρόν, μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὰς πολλὰς ἀμαρτίας μου, μὴ τοῦ θανάτου, τὴν φοβερὰν ἀπειλήν, καὶ τῆς ἐτάσεως, τὸ ἀδέκαστον! ὦ τίς με ῥύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος, εἰμὴ Θεέ, μόνε ὑπεράγαθε, σὺ οἰκτειρήσῃς με;

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱμοὶ ψυχὴ μου ταλαίπωρε, πόσα θρηνήσεις ἐκεῖ, ἐνθυμούσα τὰς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον, βασιλείαν οἱ δίκαιοι, καλῶνται σὺ δέ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθῆσῃ, διὰ τὰς πράξεις σου! Στέναξον δάκρυσον, ἀπεντεῦθεν πρόσδραμε, τῷ λυτρωτῇ, Χριστῷ καὶ ἀπόνιψαι, τὰς ἀμαρτίας σου.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἔως καιρὸς σοὶ ἐνέστηκεν, ὁ τῆς παρούσης ζωῆς, ὦ ψυχὴ μετανόησον, καὶ ἐνταῦθα πόνησον, διὰ τὰς ἀμαρτίας σου, ἵνα ἐκεῖσε, εὐρῆς ἀνάπαυσιν, καὶ αἰωνίου, ῥυσθῆς κολάσεως, Κύριε Κύριε, ἀγαθὲ καὶ εὐσπλαγχνε, τῶν ἐκλεκτῶν, μοίρας με ἀξίωσον, γενέσθαι μέτοχον.

Ἔτερα Προσόμοια τῶν Ἀσωμάτων

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κύριε, σὲ τῶν Ἀσωμάτων οἱ δῆμοι, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῶ ἐνηδόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὠραιότητι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῇ, πλουσιῶς αὐγαζόμενοι, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, τὰς παναρμονίους χορείας, σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπέστησας, τῷ παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι, ἀμεταπτώτοις αὐγαῖς, τὰς ἐλλάμψεις χαριζόμενος, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, σὲ τὰ Σεραφεῖμ ἀνυμνοῦσι, καὶ Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες θρόνοι, καὶ Δυνάμεις καὶ Ἀρχάγγελοι, καὶ Χερουβεῖμ τὰ φρικτά, τὸν αἴνον σοὶ προσάγουσιν, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Χαίρε δαιμόνων ἀφάνισις, χαίρε θυγάτηρ Ἀδάμ, ἀληθῶς ἢ ἀνθήσασα, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, χαίρε δόξα τῶν δούλων σου, δεινῶν ἢ λύσις, χαίρε Πανάμωμε, τὸ δῶρον χαίρε, παρὰ Θεοῦ δωρηθέν, κόσμῳ διάσωσμα, τῶν παρακαλούντων σε, χαίρε Σεμνή, χαίρε δόξα Δέσποινα, τῶν δοξαζόντων σε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν, ἐγὼ δὲ σοὶ προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου, ἀνάνησον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Χαίρε παλάτιον ἔμψυχον, περιστερὰ λογικῆ, χαίρε πόλις τοῦ Κτίστου σου, χαίρε καταφύγιον, τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον, ἢ προστασία, τῶν πεποιθότων ἐν σοί, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις, χαίρε ἢ γέφυρα, πάντας ἢ μετάγουσα, πρὸς οὐρανόν, χαίρε παντευλόγητε, ἀγία Δέσποινα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα

Κατανυκτικά, Δεσποτικά

Ἦχος πλ. δ'

Ὁμματι εὐσπλάγχνω Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἢ ζωὴ μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία, διὰ τοῦτο δέομαι. Ὁμματι εὐσπλάγχνω Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὴν φοβερὰν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου, γρηγόρησον, ἀνάπτουσα, λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἢ φωνὴ ἢ λέγουσα· Ἴδού ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης καὶ μείνης, ἐξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι, ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίωνι, καὶ δῶῃ σοι, τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὁμοιον

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, καὶ Ποιητὴς, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας, σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκείσε δεόμεθα, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεςιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας, τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνιλεὺς ἐστί, τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος· διὸ πρὸ τέλους βόησον. Φεῖσαί μου Σωτήρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλόανθρωπος.

Ὡς ἡ πόρνη σοὶ προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου, τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοὶ Χριστέ ὁ Θεός, ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτήρ, καὶ παράσχῃς ἰλασμόν ἀμαρτιῶν· ὡς αὕτη γὰρ κραυγάζω σοὶ· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θεοχαρίτῃτε ἀγνή, εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἄσωμάτοις, ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως, δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν ἕτερα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἔως πότε ψυχὴ μου, ζῆς ἀμελῶς; ἕως πότε ραθύμως, διατελεῖς; τοῦ ὕπνου ἐξεγέρθητι, ραθυμίας ταλαίπωρε, καὶ κατὰ νοῦν λαβοῦσα, τὰς πράξεις σου στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου φρίξον, Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. Τί ἀπολογήσῃ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ; ἢ πῶς τῆς μελλούσης, λυτρωθήσῃ φλογώσεως, ἀδιόρθωτος μένουσα; Βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ, τῶν πταισμάτων δός μοι Σῶτερ ἄφεσιν· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις μακρόθυμος.

Μαρτυρικὸν

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαί, Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Δικαίων, χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἄσωματος λέγων, τῇ ἀπειρογάμῳ, ὁ κλίνας τῇ καταβάσει, τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως, ὅλος ἐν σοί, ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοὶ· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς

Ῥῦσαι πυρός με τῆς γεέννης Χριστέ μου, τὸν Ἰωσήφ

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἰγγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοὶ.

Ῥῦσαί με γεέννης ἦν ἐμαυτῷ, δι' ἔργων ἀτόπων, προεξένησα Λυτρωτά, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης ἄναψόν μου, ἐν διανοίᾳ τὸ πῦρ τὸ μακάριον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπέκυψα πάθεσι σκοτισθείς, καὶ ἄλογος ὤφθην, λόγῳ Κύριε τιμηθείς, ἀνάνηψιν δίδου τῇ ψυχῇ μου, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρεβλούμενοι σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐδήλουν τῆς γνώμης, τὸ ὀρθὸν τε καὶ ἀκλινές, καὶ τὴν πρὸς τὸν κτίσαντα ἀγάπην, στεφανηφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων συρρεύσαντες ποταμοί, σωμάτων ἀγίων, τῶν ἐνδόξων σου Ἀθλητῶν, εἰδωλομανίας τὰς ἀκάνθας, τῇ σῇ δυνάμει Οἰκτίρμον ἀπέρρηξαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰασαι νοσοῦντά με χαλεπῶς, τῆς θανατηφόρου, ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἀγνή ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως ἐν πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων οὐ ἢ Ἀκροστιχίς Κατὰ Ἀλφάβητον. Ποίημα Θεοφάνους

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοί, καὶ τῆς θεοπτίας, ἀπολαύοντες τηλαυγῶς, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βιαίῳς κρατούμενοι πειρασμοῖς, ὑμῖν ὡς προστάταις, νῦν προσφεύγομεν οἱ πιστοί, Ἀρχάγγελοι θεῖοι τὸν Δεσπότην, νῦν ἐκτενῶς ἐκδυσωπήσατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γενοῦ μοι Παρθένε καταφυγή, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, καὶ προστάτις ἢ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ τεκούσα Θεομήτορ, τὸν λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Ῥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ποίοις βλέπω σε τότε, Χριστέ Σωτήρ ὄμμασι, μίαν ἐντολήν ἐπὶ γῆς σου, μὴ ἐργασάμενος; πῶς τῷ ἀστέκτῳ σου, παρασταθήσομαι θρόνῳ, λόγον τῶν ἀμέτρων μου, κακῶν ποιούμενος;

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἵφαπλώσας ἀγκάλας, σῶν οἰκτιρμῶν δέξαι με, Ἄσῳτον ὡς πρὶν ἐφ' ὁμοίοις, τρόποις δουλεύσαντα, ἀτίμοις πάθεσι, καὶ ἀπὸ σοῦ μακρυνθέντα, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε καὶ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥιζωθέντες ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, ξίφει τῆς πίστεως, ἐξερριζώσατε, τῆς ἀγνωσίας ἀκάνθας, καὶ καρποῦς ἀθλήσεως, ἐγεωργήσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀκράδαντοι πύργοι, τῆς ἀληθοῦς πίστεως, τὰ περιφανῆ Ἐκκλησίας, ἐγκαλλωπίσματα, οἱ ὠραιότατοι, καὶ ἐθελόθυτοι ἄρνες, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἀνευφημείσθωσαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ φρουρὸν Παναγία, ἐν πειρασμοῖς κέκτημαι, σὲ μετὰ Θεὸν προστασίαν, ἔχω ἀκοίμητον, σὲ ῥυομένην με, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, πάσης κατακρίσεως, εὐροίμι Πάναγνε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, Ἀγγελικῆς τάξεως, οἶα Ταξίαρχαι, δεικνύμενοι, Ἀρχιστράτηγοι, κατακοσμούμενοι, τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀσφαλῶς τηρήσατε, ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐδοκίας ἐν ὄπλῳ, τὸ τῶν πιστῶν πλήρωμα, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ κάλλει, νῦν στεφανούμενοι, ἐκ περιστάσεως, ὡς εὐκλεεῖς παραστάται, τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτου, θεία σκηνὴ γέγονας, μόνη ἐξ αἰῶνος φανείσα, Παρθενομήτητορ ἀγνή· ὅθεν καὶ δέομαι. Τὸν ἐν σκίᾳ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, νῦν με πρεσβεΐαις σου.

Ῥδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγιστος ἀγών, ψυχῆς χωριζομένης, τρόμος φοβερός, Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ κρινομένων ἀνθρώπων, ἡμαρτηκότων, οἴμοι! τί πράξω ὁ κατάκριτος;

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔχων μολυσμῶν, ἀνάπλεων καρδίαν καὶ ἀμαρτιῶν, δυσβάστακτα φορτία, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχω, μὴ με παρίδῃς, ἀλλὰ οἰκτείρησόν με δέομαι.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίμιος ὑμῶν, ὁ θάνατος ἐδείχθη, ἔναντι Θεοῦ, γενναῖοι ἄθλοφόροι· οὐ γὰρ ἡρνήσασθε τοῦτον, πόνοις μυρίοις, καὶ αἰκισμοῖς περικυκλούμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦλγησεν ἐχθρός, τῷ ἄλγει τῶν Μαρτύρων, πέπτωκεν αὐτοῦ, ὄφρῦς ἐπαιρομένη, καὶ μεγαλύνεται τούτων ὁ στεφοδότης, μέλεσι θείοις δοξαζόμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὸ καθαρὸν, δοχεῖον τοῦ Δεσπότου, πίστει δυσωπῶ, καθάρισόν με πάσης, Θεογεννήτορ κηλίδος, καὶ οἶκον δεῖξον, τοῦ καθαροῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ δυὰς ἡ πρωτεύουσα, τῆς τῶν Ἀρχαγγέλων νῦν ὀμηγύρεως, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ ὑμῶν, ἐκ παντὸς κινδύνου διασώσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς θαρραλικῆς καὶ ἀγαθοδοτιδος, Ἀρχιστράτηγοι πανένδοξοι, νῦν τὴν ποίμνην ὑμῶν ἐκλυτρώσαθε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερῶς σε δοξάζουσι, τὰ τῶν Ἀσωμάτων θεῖα στρατεύματα, Θεομήτορ πανσεβάσμιε· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων ἀπεκύησας.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασι σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γνώμη πονηρᾶ, παρεπίκρανά σε Κύριε, ἐργαζόμενος τὰ ἄτοπα, ἀλλ' οἴκτειρόν με, ἐπιστρέφοντα καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐχων λογισμόν, τῶν κακῶν μὴ ἀνανεύοντα, ἀναισθητῷ ὁ ἀσυνείδητος, τὴν πώρωσίν μου, Ἰησοῦ λύσον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔθετο ὑμᾶς, ὡσπερ λίθους ἐναυγάζοντας, θεογνωσίαν θεῖοι Μάρτυρες, ὁ Φωτοδότης, καὶ τῆς πλάνης σκότος λύοντας.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις πονηροῖς, νόμους θεῖους ἀντεθήκατε, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, θανατωθῆναι, δι' αὐτὸν προεθυμήθητε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέκρωσον Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὰ κινήματα, ἢ νεκρώσασα τῷ τόκῳ σου, τὴν ζῶσαν Κόρη, ἁμαρτίαν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν τῶν Ἄσωμάτων

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κύκλω τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτες Ἀρχιστράτηγοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν πηγαζούσαις αὐγαῖς, λελαμπρυσμένοι, τὴν ποιμνὴν ὑμῶν φρουρήσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύτρωσιν ἡμῖν, δωρηθῆναι ἰκετεύσατε, τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὡς παραστάται, τῆς πάντων ἀπολυτρώσεως.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μύρον μυστικῶς, ὀνομάζομέν σε Πάναγνε, ὡς γεννήσασαν Θεὸν ἐν σαρκί, τὸν τὰ εὐώδη, ἀναβρύνοντα χαρίσματα.

Ῥδὴ ς'
Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν Ἰωνᾶν, ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατώκησας, ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς, ἐκεῖνον διάσωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἥλιακόν, φῶς τῆς μετανοίας μοι, ἀνάτειλον ὑπάρχοντι, ἐν σκότει τῶν ἀμαρτημάτων, Χριστέ φωτὸς χορηγέ, ἵνα ὑμνῶ, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σοῦ τὸ φρικτόν, βῆμα φρίπτω πάντοτε, κακῶν δὲ οὐκ ἀφίσταμαι, δουλεύων, φαύλη συνηθεία, διόρθωσόν με Χριστέ, ἵνα ὑμνῶ, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροὶ σεπτῶν, Μαρτύρων ἐνήθλησαν, καὶ πλῆθος ἐτροπώσαντο δαιμόνων, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων, συνήφθησαν ἐν χαρᾷ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη τῇ σῇ, δυνατοὺς ἀπέδειξας, τοὺς Μάρτυράς σου Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν καθείλον, τοῦ παλαιοῦ περνιστοῦ. Τούτων εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα φωναῖς, εὐχαρίστοις πάντοτε, Πανάμωμε δοξάζω σε, ψυχῆς μου δίωξον τὸ σκότος, καὶ μετανοίας φωτί, τὰ φοβερά, λύσόν μου ἐγκλήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν θρόνῳ τῷ φοβερῷ παρίστασθαι, ἀκλινῶς ἀξιωθέντες θεόπται, καὶ ταῖς αὐγαῖς, τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐμφορηθῆναι ὑμῖν τοὺς προστρέχοντας, πρεσβεύσατε ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν λυτρωθῆναι Ἀρχάγγελοι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξενίας δεσποτικῆς δεήθητε, τοὺς ὑμᾶς μελωδικῶς ἀνυμνοῦντας, ἐπιτυχεῖν, καὶ χαρᾶς αἰδίου, ἀξιωθῆναι καὶ θείας λαμπροτητος, Ἀρχάγγελοι θεοειδεῖς, Μιχαήλ Γαβριήλ τε πανένδοξοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότης θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀκτίσι, φωτοειδῶς, ὡσπερ κρίνον ἐκλάμπων τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπῆς, Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ῥδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, κατανήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στεναγμὸν μοι παράσχου, ὡς ποτὲ τῷ Τελῶνῃ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην Χριστέ, δάκρυσιν ἀποπλύνας, τὰ ἔλκη τῶν κακῶν μου, καὶ βοῶντά με οἴκτειρον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸν λησταῖς ψυχοφθόροις, Σῶτερ περιπεσόντα, καὶ πληγωθέντα δεινῶς, ἰάτρευσον ἐλαίῳ, γνησίας μετανοίας, καὶ κατάνυξον ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνεκρώθητε κόσμῳ, καὶ νεκρὸν ζωηφόρον, Χριστὸν γενόμενον, ἠρνήσασθε οὐδόλως, γενναῖοι ἄθλοφόροι, ἐναθλοῦντες καὶ ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μίαν φύσιν Τριάδος, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν ὁμολογοῦντες σοφοί, πολύθεον ἀπάτην, εἰδώλων ἄθλοφόροι, διελύσατε ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας Θεοχαρίτῳ, ἀπάντων προστασίαν, τῶν καταπονουμένων, καὶ βοῶντων δεικνύει σε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῶν Ἄσωμάτων

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολυποίκιλον χάριν, Ἀρχιστράτηγοι θεῖοι, ὑμῖν δεδώρηται, ὁ πάντων Εὐεργέτης, οὐ νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, διασώσατε ψάλλουσαν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη τοῦ παντεπόπου, δυναμούμενοι πάντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τρανώς περισκοπεῖτε, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει, περισώζετε ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας λιμένα Θεοτόκε Παρθένε, σὲ νῦν κατέχοντες, τοῦ βίου τοὺς κινδύνους, ἐκφεύγομεν καὶ ζάλας, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑπαχθέντα, σαρκὸς φιληδονίαις, καὶ σοῦ Λόγε, ἀφρόνως μακρυνθέντα, ὁμοιωθέντα πᾶσί τε τοῖς κτήνεσι, Σῶτερ μὴ παρίδης, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ἐπίστρεψον καὶ σῶσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῶν παισμάτων, ἀφίσταμαι οὐδόλως, καὶ βοῶ σοι· τὸ Ἥμαρτον ὁ τάλας ἐπιστροφὴν οὐδέποτε ποιούμενος. Κύριε οἰκτίρμον, τὴν πεπωρωμένην, κατάνυξον ψυχὴν μου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ γενναῖοι, Κυρίου Ἀθλοφόροι, τῶν αἱμάτων, τοῖς ρείθροις βαπτισθέντες, δευτέροις ρύτοις οὐ κατεμολύνθησαν· ὅθεν στεφηφόροι, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, χορεύουσιν ἀπαύστως.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νευρωθέντες, ἐλπίσι τῶν μελλόντων, τῶν βασάνων τὸν ὄγκον οἱ γενναῖοι, τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες ὑπήνεγκαν, καὶ τελειωθέντες, θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, παρίστανται ἀπαύστως.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσταμένων, βεβαίωσις ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων, ἀνόρθωσις Παρθένε· διὸ καταπτωθέντα με ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὄν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς παραστάτας καὶ ὑμνωδοὺς, τῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου σου δόξης προσδέχου, σὲ νῦν

δυσωπούντας, Χριστέ εις τούς αιώνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπὲρ ἡμῶν μόνη Ἄγαθέ, δυσωπούσας, στρατιάς τῶν Ἀγγέλων προσδέχου, σὲ τῶν ἀνυμνούντων, Χριστέ εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φαινοτάταις σου ἀστραπαῖς, Θεομήτορ, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας φαιδρύνεις, καὶ σὲ ἀνυμνοῦντας, εις πάντας τοὺς αιώνας.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε, μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς πάλαι Πόρνην ἐν κλαυθμῷ, προσπεσοῦσάν σοι Χριστέ ἐκαθάρισας, ὡς ἐδικαίωσας, Τελώνην Λόγε, μόνον στενάξαντα, ὡς προσεδέξω Μανασσὴν, ὡς Δαυῖδ ἠλέησας, μετανοήσαντα, οὕτω δέξαι με, καὶ σῶσον φιλόανθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στέναξον δάκρυσον ψυχὴ, τῶν προτέρων σου σφαλμάτων ἀπόστηθι, καὶ τῷ γινώσκοντι, τὰ κρύφια σου φανερώς πρόσπεσον, καὶ ἀναβόησον θερμῶς· Ἡμαρτόν σοι Κύριε, σῶσόν με οἵκτειρον, ἔχων σπλάγχνα οἰκτιρμῶν Πολυέλεε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦθλησαν οἱ θεοειδεῖς, Ἀθλοφόροι ἐπὶ γῆς καρτερώτατα, καὶ τὴν ἀσάλευτον, νῦν Βασιλείαν, κλῆρον εἰλήφασιν, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, μετέχουσι χαίροντες. Αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ, σοῦ τῆς δόξης κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσον.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωστήρες τὴν ἀνατολήν, τὴν ἀνέσπερον φωτίσαντες ὥφθητε, καὶ τὴν ἐσπέραν σοφοί, τῆς ἀθεΐας ἀπεμειώσατε καὶ δαδουχίαις ἱεραῖς, πάντας καταυγάζετε, τοὺς τὴν φωσφόρον ὑμῶν, Ἀθλοφόροι ἐορτὴν μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ἅπερ ἡμαύρωσε, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, καὶ μετανοίας μοι αὐγὴν, κατάπεμψον Δέσποινα, καὶ αἰωνίου πυρός,

μεσιτείαις σου αεί ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορείαις Ἀσωμάτων, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, δι' ἀρετῆς μιμουμένην ἀνάδειξον, περιτειχίζων Ἀγγέλοις, Χριστέ τὴν ποιμνὴν σου.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, Ἄγγελοι προστάται, παρὰ Θεοῦ δυσωποῦντες δωρήσασθε, τοῖς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ, ὑμῶν πανένδοξοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης Παρθένε τὸν Ἥλιον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις κρατοῦσα, Χριστὸν ἀνέτειλας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Κατανυκτικὰ

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φιλόφρονον Θεόν. Διὸ μὴ με παρίδῃς ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε, δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς καὶ σῶσόν με.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβείμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφεῖμ; ὅτι ἀπαύστως ἔδοξάσατε αὐτόν, Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτήρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ Ληστοῦ, ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἰασαί Χριστέ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, μόνε ἰατρέ, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ κατανύξεως ρείθροις με ἀποπλύνας, ὅλον καθάρισον ὡς Εὐσπλαγχνος.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Θρόνον τῆς σεπτῆς, κυκλοῦντες θαρχίας, θρόνοι, Χερουβείμ, Ἄρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, καὶ αἱ λοιπαὶ Ἄσωμάτων Ταξιαρχαί, ἱερωτάτως ἀναλάμπουσι.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ζέσει τῆς Χριστοῦ, πυρούμενοι ἀγάπης, ἄφλεκτοι πυρός, διέμειναν ἐν μέσῳ, οἱ Ἄθληται πυρπολήσαντες τὰς ἀκάνθας, τῆς δυσσεβείας, θεῖα χάριτι.

Δόξα...

ᾠ Τριάς ἀπλή, Μονὰς ἀρχικωτάτη, λύτρωσαι πυρός, σοὺς δούλους τοῦ ἀσβέστου, ταῖς ἰκεσίαις τῶν θείων σου Ἄσωμάτων, καὶ Βασιλείας καταξίωσον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τόμον σε ποτε, προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ᾧ τοῦ Πατρός, δακτύλῳ κατεγράφη, θεοχαρίτῳ, Λόγος ἀνερμηνεύτως, βίβλῳ ζωῆς ἐγκαταγράφων ἡμᾶς.